

* * Kehtna ST lõpetajad 1990 * *

MAAPARANDUSE MEHHAANISEERIMINE

M41

1. AIN ALTSAAR, Tartu
2. PRIIT ESKOR, Kohtla-Järve
3. ARE ISOK, Rapla
4. KAUPO KALJUVEE, Rapla
5. KULDAR KASK, Haapsalu
6. MARGUS KEIDLA, Rapla
7. MARGUS KOLL, Rapla
8. JAAN KUUSEMAA, Haapsalu
9. KRISTJAN LAHESALU, Rapla
10. MAREK MÄGI, Valga
11. AIVAR MÄRTINSON, Valga
12. ANDRUS OIOV, Põlva
13. KAIDO PESOR, Rapla
14. ANDRUS PLAMUS, Rapla
15. TIIT RAIDMETS, Rapla
16. ANDRUS SPIRIDONOV, Rapla
17. PRIIT SUURMETS, Viljandi
18. URMAS TAMMEVESKI, Hiiumaa
19. PRIIT TIKKA, Hiiumaa
20. IVO VADI, Jõgeva
21. PEETER VIMBA, Harju

PÖLLUMAJANDUSE MEHHAANISEERIMINE

P42

1. HIMRE BELJAEV, Rapla
2. RIIVO BORTNIKOV, Rapla
3. MARGUS JOKUBAUSKAS, Haapsalu
4. JAANUS KEERBERG, Harju
5. ANDRES KORPE, Harju
6. MARGUS KORPE, Haapsalu
7. VALDUR KRASAVIN, Paide
8. REIN KUUSELAAS, Rapla
9. ALAR LASS, Harju
10. KAIDO LAUMETS, Haapsalu

Käes on päev, millele mõeldi juba siis, kui neli aastat tagasi meie tehnikumi tollasele avaaktusele tuldi koos vanematega. 23. juunil 1990 antakse diplomid maaparanduse mehhaniseerimise eriala 21 lõpetajale ja põllumajanduse mehhaniseerimise eriala 46 lõpetajale. Üks etapp on jäänud seljataba, kuid paljud on võtnud juba uue sihi — jätkata kohe õpinguid kõrgkoolis: A. Altsaar, P. Eskor, K. Kaljuvee, U. Tammeveski, J. Keerberg, V. Krasavin, T. Lõhmus, R. Irula, V. Kassatkin, A. Oruste, M. Sammel-selg, T. Zuravljov, T. Teltvei ja E. Tuisk. Kõik peaksid olema suutelised tõsise suhtu-mise korral õpingusse sisse pääsma. Eel-misel aastal sai kõrgkooli 13st 9, ükski neist pole katkestanud.

Lisaks eespool nimetatud tugevaile õppe-töös, on selles lennus hulk õpilasi, kes edu-kalt kaitsnud tehnikumi au vabariiklikel konkurssidel ja kutsealavõistlustel: A. Kor-

11. MARKO LIIVA, Tallinn
12. TOOMAS LÕHMUS, Rapla
13. TAAVI MEISTER, Rapla
14. KAIMAR MENDE, Rapla
15. TOOMAS MÄND, Harju
16. JAAK PETHOV, Tallinn
17. ANDRES PUUSEPP, Harju
18. GUIDO RUUSOJA, Viljandi
19. JAAN TEESALU, Tallinn
20. ERNESTO REMMEL, Rapla
21. MARGUS VALL, Rakvere

P43

1. RENE HARIK, Viljandi
2. REIN IRULA, Harju
3. MEELIS KALA, Rapla
4. VIKTOR KASSATKIN, Tallinn
5. HANNES MARTJAK, Paide
6. TOOMAS NORMA, Paide
7. JAAN RIKKER, Pärnu
8. AARE RUUS, Viljandi
9. TARMO TAUBE, Paide

P44

1. ERIK ELLERMAA, Rapla
2. INDREK KARILAI, Rapla
3. KALLE MÄND, Rapla
4. AGUR MUSTALLIKAS, Rapla
5. AIVAR ORUSTE, Haapsalu
6. ANDRUS PALANG, Rakvere
7. PEEP PALMISTE, Haapsalu
8. ALAR PÄRMAA, Rapla
9. HENRI RÜÜSAK, Tallinn
10. MAUNO SAMMELSELG, Rakvere
11. VLADIMIR SIIDA, Harju
12. TOOMAS ZURAVLJOV, Rapla
13. TOIVO TELTVEL, Hiiumaa
14. ERKKI TUISK, Tallinn
15. VAHUR VIESEMANN, Hiiumaa
16. MARGUS VIHHER, Rapla

pe, A. Lass, T. Mänd, M. Vall, V. Krasavin, V. Kassatkin, M. Sammel-selg, E. Tuisk, V. Viiesemann, J. Keerberg.

Kallid lõpetajad! Loodan, et Kehtnas saa-dud teadmised ja oskused aitavad teid tu-levases töös ja isikliku elu korraldamisel. Leidke oma rada ja püsige tugevalt sellel. Vea korral jätkugu teis julgust seda tun-nistada ja uuesti alustada.

Lapsevanemad! Tehnikumi poolne tänu teile, kes mõõdnud nelja kooliaasta jooksul tänavustele lõpetajatele abiks ja toeks ol-nud.

Austatud rühmajuhatajad Pille KIVI, Jan-nu HARGISK, Uno JÕGI ja Heikki TOO-DO! Suurim tänu teile poiste kasvutamise ja õpetamise eest, nende tegemiste-toime-tamiste eest, mis juhtisid lõpetajaid etuteele.

JAAN MURD, õppeosakonna juhataja, teeneline õpetaja

* * Meenutusi * *

Astusime Kehtna NSTsse 1986. aasta sügisel 30 õpilasega ja meie P14 grupile määrati grupijuhata-jaks õpetaja Maie Kihlevelt. Esimesel õppeaastal lahkusid õppeõlgade ja puudumiste pärast kokku 11 õpilast.

Alates teisest kursusest määrati meile grupijuhatajaks endine praktikaala direktor õpetaja Janno Hargisk. Grupi koosseisu tulid tuntud sportlane Valeri Nikitin ja keskkooli lõpetanud vennad Reimo ja Tarmo Nurk. Ke-vadeks aga jõudsid juurde-tulijad juba lahkuda, kuid III kursuse algul tulid meile teistest gruppidest üle Atri Kingo, Arvo Verner, Andrus Reinsteim, Taimar Kelder ja Agur Mustallikas.

Kogu meie õppeajal on grupivanemaks olnud Aivar Oruste ja abideks Toivo Teltvei ja Kalle Mänd, toi-duvoliniku tööd on teinud Erkki Tuisk, sporti on vedan-nud eest ja tõuganud tagant Toomas Zuravljov, Andrus Reinsteim ja Margus Viher. Parimad õppimised olid Erki Tuisk, Toomas Zuravljov, Henri Rüksak, Mauno Sam-melselg ja Aivar Oruste.

Meile tundub, et karistused ei avaldanud sageli erilist aukartust. Kunagi Keider ja Grenman astusid laupäeva õhtu hilisel tunnil kainen sammul Keavast Kehtna pool-le. Seljakotis olid õllepudelid, mille eest karistati neid sti-pendiumi äravõtmisega ja käitumishinde alandamisega kuni semestri lõpuni. Sügisel lahkusime Korge ja Jõgi ree-destest viimastest tundidest — karistuseks kõikide õpi-laste toidusoodustustel maha-võtmine semestri lõpuni.

Teisel kursusel algas sõja-line algõpetus võõras keeles, mis lõppes III kursusel hau-kaevamisega iseendale (sõja-lise algõpetuse laager).

Teie, mille läbi käisime, va-jas aega peaaegu neli aastat. Asjalikena ja samaaegselt lõ-busatena jäid meelde õpeta-jad Jüri Pungas, Jevgeni Sa-muel, Heikki Toodo ja Raivo Metsis. Tahame tänada ka õppeõidumeistraid Arvo Märtoni, Mati Tehu ja Tõnu Preydi, kes õpetasid meid traktori- ja autorooli hoidma.

Opetamine oli nii nagu ta nüüd oli, kuid tahaks hea sõnaga meenutada ka grupi-juhatajat, kes meid kõige eestisemalt koos hoidis. Ta rõhutas, et seal kus te olete, seal on teid kõige rohkem vaja. Nüüd lõpetab 17 noort põllumeest.

Hea sõna ütleme ka edas-pidi Kehtna kohta, kui mee-nutame noorusaast, mis oli, on ja jääb meile tugevaks elukooliks.

Teie grupijuhataja

P44 grupi nimel

HEIKKI TOODO

ERKKI TUISK

* * Üks kool sai läbi * *

ja elu näitab peagi, kui palju olete suut-nud koolist võtta või kui palju jäi saamata. Tahan loota, et kogutud hariduskapital oleks võimalikult suur, sest see kapital on igal ajal jõus. Soovin, et teie elu oleks rikas ja igaks külviks jätkuks õnneseemet.

Mehisemad sõnad aga August Sangalt.

LAUL VASTUTUSEST

Kui ees on neetult vähe rõõmu, kui ees on neetult palju tööd, võib juhtuda, et mustal tunnil Sa kõige peale käega lööd. Ja kaalud, kas ei oleks parem too sooja vaikselt tukkuda nii nagu see, kel ainsaks mureks on mitte sisse kukkuda. Ta püüab kergelt läbi lüüa, peab lugu hõlpsaist loorbereist ja tarbekorral targu vaiki-või räägib üht, kui mõtleb teist või üldse midagi ei mõtle jo see on tema õnne tipp. Ei mitte ialgi su lipuks ei tohi saada tuulelipp.

Mingu teil hästi

Jälle on lõppemas koo-liaasta ka õppetöökojas, on jäänud viimased praktikad. Mis läinud aasta on uut toonud?

Pikkade ettevalmistuste ja askeelduste tulemusena on lõ-puks valmis saanud arvuti-klass informaatika õpetami-seks. Langes ära vajadus õpi-lasi Tallinna vedada ja tek-kis võimalus õpetada ka teiste rajoonide inimesi. On halvenenud töökoja varusta-mine instrumentidega ja ma-terjalidega, kuid see mure on kõikidel.

Erialade muutmise tulemu-sena on õppetöökoja ette

tõusnud uued ülesanded. Praegu on need veel üsna ähmased. On kindel, et töö-korraldus peab muutuma pa-remaks. Näiteks uuel õppe-aastal EPA maaparandajate esimese kursuse väljaõppe läbiviimisega Kehtnas muu-tub tunduvalt töökoormus autoõppesõidul. Need küsi-mused on lahendatavad. Praktiliste oskuste omanda-mine on muutunud tundu-valt individuaalsemaks ja see sõltub õpilase tahtmisest, kuigi võimalused on iga aas-taga paranenud.

Oppemeistrite kaader uue-neb järgmisel aastal vähesel

Kelleks saada?

Seda küsimust on igale noorele inimesele palju kordi esitatud. Ka tei-le, lugupeetud lõpetajad. Kas kõik mäletavaadi, mida nad on soovinud või kuidas vastan-nud? Paljud teie hulgas on igatahes soovinud autojuhiks saada, aga mõni võib-olla ka lenduriks või kosmonaudiks. Kui lasteaiaaas oli niisuguse-le küsimusele vastamine enam-vähem mäng, siis neli aastat tagasi oli juba tõsi taga. Oli vaja langetada ots-us, mis kahtlemata mõjutab kogu tulevikku.

120 noort mehehakatist te-gid valiku Kehtna kasuks. Kõrged põllumajandus- ja ha-ridusülemused ning tehniku-mi kollektiivi tegi sellest «kindla» järelduse — nad kõik tahavad saada mehaani-kuks.

Tegelikuses oli asi hoopis keerukam — stia tuldi vane-mate sunnil, sõprade meelitusel ja reklaami mõjul. Tul-di sellepärast, et see on ko-rdide lähedal, et siit saab au-

Küi oma rada — otsimise ja eksimise hinnaga, ja kui sa välja jõudsid töeni, siis kaitse seda rinnaga. Ja kuigi sul ei ole teada tõest rohkem ka kui tuhandik, ehk nimelt seda ongi tarvis, et tõde oleks täielik.

Su osaks kõigest hoolimata on paremate poolehoid. Sa kõike võid, kuid üht ei tohi — ei tohi olla arg ja loid. Kui sa ei seisa vankumatult nii nagu taevas Põhjanael, sa võid küll olla suurel kohal, kuid oled väike nadikael. Kui sa ei põlga kompromisse, ei tunne jälkust nende ees, võid olla tunnustuse tipul, kuid oled siiski surnud mees. Veel ripub katastroofi vari maailma kohal, süng ja must, ja ükski meist ei tohi öelda, et ta ei kannu vastutust.

JÄRVI PÕLDOJA

määril. Tööl on lahkunud Arvo Märton, kes oli väga kõrge kvalifikatsiooniga, vä-ga sobiv koolimeistri ametis. Tahaks ka siin tänada teda tehtud töö eest ja soovida talle edu tulevasei ametiko-hal.

Kui vabariigis hakatakse ette valmistama talunikke, peab muutuma ka tehnika-baas. Praegu on see orien-teeritud suurel määral suur-tootmisele.

Mida soovida lõpetajatele? Seda, et neil hästi läheks, et kõik leiaksid meeldiva ame-ti, et Kehtna ST õppetööko-jas omandatud oskused oleks teil igati abiks tulevases te-gevuses.

JUHAN SÖRMUS, õppetöökoja juhataja

nähtus ja tehnikumi juhtkond peab alates uuest õppeaastast õppeplaanide kokkupanekul seda arvestama.

Eriala ja töö on tegelikult teisejärgulised. Inimkond on siin ilmas selleks, et elu edasi elatusvahendite loomiseks ja elu kindlustamiseks. Selle-pärast tuleks teil küsimustele «kelleks saada?» vastata kõi-gepealt — ISAKS. Eesti rah-va tuleviku kindlustab see, kui olete seda vähemalt kol-me-kordiselt.

Kelleks veel saada? Kind-lasti kodukolde ja kodumaa kaitsjaks. Kes peab seda siis tegema, kui mitte mehed? Sõjateadus on internatsionaal-ne nagu iga muu teadus ja on ükskõik mis keeles või kelle juhtimisel seda õpitakse. Tähtis on, et seda osatakse vajaduse korral kasutada ja koondatakse õige lipu alla.

Ja lõpetuseks: saage tööka-mateks, targemateks ja pare-mateks kui teie eelkäijad ja õpetajad. Ainult nii läheb elu edasi.

UNO JÕGI, P42 grupijuhataja, teeneline õpetaja

Kas on mõtet tervise nimel sportida?

Kehaline tegevus, rööm liikumisest, on inimese igiomased vajadused. Kes noorest peale pole seda röö-mu tunda saanud, on aasta-te mõõdules ikkagi sunnitud hakkama harrastama tervise-sporti. Teie õnn, selle aasta tehikumi lõpetajad, kui teile on spordipisik küige jäänud. Olen seda soovinud kogu sü-damest. Sport ei lisa elule aastaid, vaid annab aastatele elu.

Spordiharrastus toob enda-ga kaasa hea võimaluse su-helda teiste inimestega, toob kaasa uusi värskendavaid muljeid ja emotsioone, annab võimaluse ennast proovile panna — seda vajavad kõik inimesed vanusest olenemata. Arva, et pealkirjas esitatud küsimusele tuleb vastata jaa-tavalt.

Pole saladus, et kehalised harjutused on parim viis maandada psüühilist pinget ja seda momenti keerulises poliitilises olukorras jätkub. Nende mõtetega tahaks soo-vida teile, lugupeetud lõpeta-jad, sportlikku päikesepaistet ja muljetrohket suve.

Suur tänu nähtud vaeva eest, korvpallipoisid Margus Koll, Margus Viher, Andrus Reinsteim, võrkpallurid Ur-mas Tammeveski ja Jaan Kuuse, tõstjad Ain Altsaar, Jaan Kuusemaa ja Tiit Raidmets — võistleja ning treener ühes isikus.

Läbi tehnikumiaastate on tublid maadlejad olnud Too-mas Lõhmus, Marko Liiva, Andrus Spiridonov; orientee-runud Kaupo Kaljuvee, Mar-gus Korpe, Viktor Kassatkin, Rein Irula; lauatenisepoisid Kaido Pesor, Are Isok ja Kristjan Lahesalu.

Sel aastal lõpetavad ka kergejõustiklased Andrus Reinsteim ja Toomas Zuravlj-ov.

Siin on üles loetletud pois-se ainult osaliselt, aga tub-lid spordipoisid on paljud lõpetajad. Võib öelda — mõ-nus neljas oli! Te olete kõr-gel hoidnud Kehtna ST spor-dimainet! Olen rõõmistanud teiega koos, tihti läbi higi ja suurte pingutuste.

Soovin teile kõigile suurt töövõimet, erakordset vastu-pidavust, tahtekindlust ja eneseusku ning rohkesti uusi häid sõpru spordiradadel.

TOIVO SELVET

* * Alati teretunud * *

Maaparanduse mehha-niseerimise erialal alus-tas 1986. aasta sügisel õpinguid 34 kaheksandate klasside lõpetajat ja lõpusir-gel on jõudnud 23. Grupis M41 on ka kaks Kehtna sti-pendiaati — Kaupo Kaljuvee ja Margus Keida.

Käesolev on suurim ma-a-parandusmehaanikute lend ja ühtlasi ka viimane algusest peale maaparandusele orien-teeritud. Edaspidi on spet-

sialiseerimine juba kolmele erialale pärast kolmandat kursust.

Oma õpilastest on jäänud mulle nende nelja aasta jook-sul hea mälestus. Tore on meenutada nende arengut «nubludest» täiskasvanuteni, nende saavutusi spordis, ühis-kondlikus tegevuses, ühtset kollektiivi, isiku kujunemist, muidugi ka mõnede «vägite-gusid». Tehnikumist saadud teadmised peavad aitama ja-tule teid endid, aga ka meie

Eesti Vabariigi. On ju ka teie kätes meie tulevik.

Muidugi ei suutnud te omandada kõike, mida õppe-jõud edasi anda tahtsid. See-pärast ootame jätkuvalt koos-tööd ka edaspidi — olete alati teretunud tehnikumis. Kallid lõpetajad! Soovin õnne, edu eelseisvas tööme-hepõlves ja kõikide soovide täitumist!

Teie grupijuhataja

P44 grupi nimel

HEIKKI TOODO

ERKKI TUISK

Lõpetajatest, raamatutest ja raamatukogust

Nüüd teie siis lähete otsima oma teed. Olgu see tee konarusteta ja viigu ta sihile. Leidke oma koht elus. Meile, õpetajatele ja kooli personalile, jäävad teist mälestused.

Püüan selles väikeses kirjutes meenutada teid kui raamatukogu külalastajaid. Sirvin teie luhejakaarte ja püüan nime juurde teid enast kujutada. Meenutan tänuga neid, kes oma abi ei keelanud raamatute kandmisel või «Sapaka» remondis.

AGA üldiselt, oma lugemise poolest, olite üsna tagasihoidlik kursused. Luhejakaartidelt on näha, et olite püüdnud kult laenanud õpikuid, vähem huvi on juturaamatute ja selle kirjanduse vastu, mis reedaks teie huvialasid. Kogu stuudiumi vältel on iga õpilane kasutanud keskmiselt 67 raamatut. Kõige enam on

meilt laenanud raamatuid Andrus Reinstein. Tema kaardil on 94 nimetust mitmesuguseid teoseid alates teatrikirjandusest kuni keeleteaduseni välja. (Siiski on eelnevatel aastatel parimate lugejate kaartidel ikka ülesaja nimetuse olnud.)

Enam lugesis veel lõpetajad Aivar Märtinson (82 laenutust) ja Toomas Norma ning Erkki Tuisik (mõlemad 81 laenutust). Aivar ja Toomas olidki suurimad lugejate lugejad. Loodan, et huvi inimtüüpide ja -saatuste vastu raamatutes on aidanud neil inimeste ja olukordade mõistmist elus eneses.

Andres Puusepa kaardilt leiab hulga spordikirjandust ja Riivo Bortnikovi hobiks on raadioelektronika. Toredad, mehelikud harrastused. Raadioalase kirjanduse fond on meil üsna suur ja kui

Teie, Riivo, kodurajooni jääte, astuge aga sisse, kui nõust puudu tuleb.

Esmakordselt tehnikumi ajaloo tegi raamatukogu meenutusi lõpetajate lugemuse kohta alates esimesest kursusest. 1986. a. sügisest kuni kooli lõpetamiseni on teie nimi kirjutatud 5351 raamatukogu raamatu tagaküljele. Loetud raamatute arv keskmiselt ühe lugeja kohta kursuste lõikes on järgmine:

	I	II	III	IV	kokku
M41	25,0	9,5	3,5	12,0	50,0
P42	23,3	12,0	6,8	14,0	56,1
P43	26,6	13,5	8,5	16,0	64,6
P44	21,3	12,4	6,6	14,0	56,3

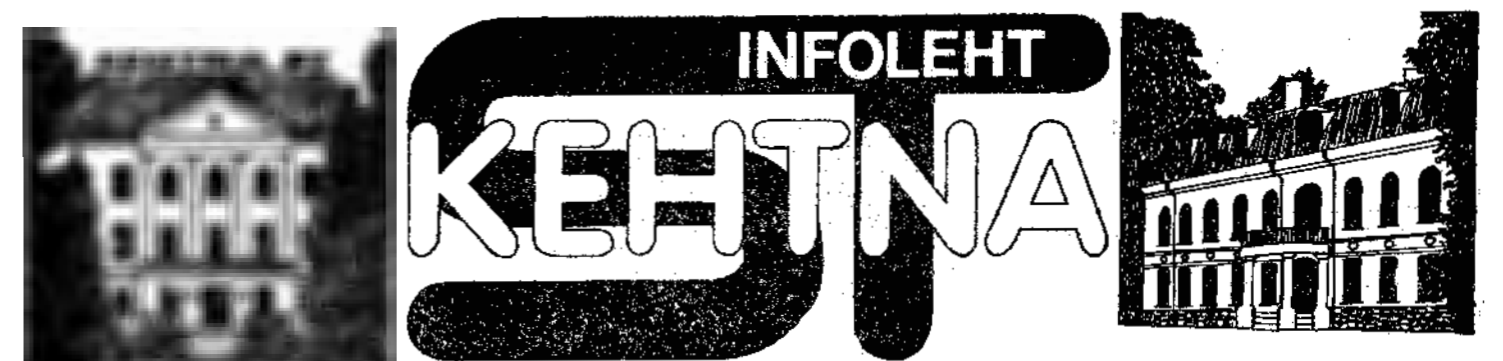
Tabelist nähtub, et üldainete omandamiseks kasutasite te raamatukogu abi tunduvalt enam kui eriala oman-

damiseks. Vaid neljandal kursusel tõuseb laenutuste arv uuesti.

Teie lennu analüüs jääb aluseks tulevaste lendude lugemuse vaatlemisele. Tahaks loota, et teie järeltulijad on teadmishimulisemad. Ei vaja meie vaba Eesti ei mugavaid oleskeldajaid ega sekeldavaid hurraa-mehi, vaid arukaid, uuega kursis olevaid, keeli valdavaid, tarmukaid, auhlemisuskusega noori inimesi.

Lugupeetud tehnikumi lõpetajad! Üks kool on teil jälle läbi. Ees ootab teid kõiki elukool ja mõnesid ka kõrgkool. Olge alati valmis juurde õppima nende teadmiste, mis kogusite Kehtnas. Olge raamatukogude sagedane külaline. Kunagi väärtustatakse haridus niikuinii.

ELLE ROOMETS, raamatukogu juhataja

NR. 5 JUUNI 1990

MIDA UUT TÕI LÕPPENUD KOOLIAASTA?

Aastad lähuvad üksteise järel. Tehnikum Kehtnas jätkab oma tegevust, püüdes ajaga sammu pidada, jätkab uuenduste ja täienduste juurutamist õppeprotsessis. Seda nõuab igapäevane muutuv elu Eesti põllumajanduses. Jätkub ka koolireform, mis samuti toob kaasa teatud täiendusi. Mõningatest uuendustest mõeldaval õppeaastal.

Sügisel alustas Kehtnas tööd uus ja samal ajal ka vana eriala — tütarlaste kodundus. Selle erialaga algas 1926. aastal Kehtnas põllumajanduslik haridus ja nüüd, pika vaheaja järel, alustati uuesti. Eriala on väga populaarne. Soovijaid oli palju kordi rohkem kui vastu võtta suutsime. Õpinguid alustanud on alles kõik peale ühe. Oppeedukus on väga kõrge.

Samal ajal on olnud piisavalt probleeme uue eriala juurutamisega. Küllap neid jätkub ka järgmisteks aastateks. Uue eriala avamine muutis õpilaste koosseisu, mis teatud määral tuli kasuliks õpilaskollektiivile, aga tõi kaasa ka uusi muresid, mida varem ei olnud.

Oppeaasta alguses oli tõsiselt tegemist maaparanduse mehaniseerimise eriala esimese kursuse komplekteerimisega. Avaldusi laekus vähe. Eriala populaarsus on aastast aastasse langenud. Samal ajal maaparanduse põllumajanduses jääb ja kui arvestada talunduse kiiret arengut, siis see isegi teatud määral kasvab. Et säilitada seda eriala, on tänava plaanis vastu võtta esimesele kursusele mehaanikuid eriala eristamata. Alles kolmandal kursusel jaotame õpilased erialade järgi.

1983. aasta sügisel võeti mind Eesti kaitsevõjaka aega teenima. Vabanesin 1940. aastal kevadel aprillikuus ja sellest ajast, mis siis Kehtnas sündis, ei tea ma midagi kirjutada.

Kõik see, mida kirjutasin, on ju nii kaugel ja hiljaks jäänud. Suurte pinoututena on mäni asi meelde tulnud ja peab sellega leppima. (Lõpp)

Õpilaste vastutustunnet. Õpilased peaksid jõudma arusaamiseni, et ei täna, homme ega tulevikua anta enam haridust ega seda täiendust dokumenti niisama. See tuleb igal noorel endal välja teenida. Kes seda ei taha või ei suuda, jääb väiksema hariduse ja madalama kvalifikatsiooniga.

Aasta jooksul on olnud arutusel praegune põllumajandushariduse korraldus. Kõik on jõudnud arusaamiseni, et see ei vasta aja nõuetele, seda tuleb muuta. Aga kuidas? See on tänase päevani otsustamata ja lahendamata. Ilmselt on otstarbekohane muuta põllumajanduslik haridus astmeliseks, suurema valikuvõimalusega õpilase jaoks.

Suured muudatused on olnud sõjaväeteenistuseski. See puudutab kõiki meie lõpetajaid. Vabariigi võimuorganid on kehtestanud uue ajateenistuse korra. Õpilased võivad valida mitme variandi vahel. Kõrgkooli astujad vabanevad kõrgkoolis õppimisel üldse sõjaväeteenistusest. Teised saavad ise otsustada, kus ja kuidas aega teenida. Otsustama peab aga noormees ise, mida ette võtta.

Muutunud on ka kõrgkoolis õppimine. Sisse saada on raskem. Meie lõpetajatel, kes tahavad õpinguid jätkata EPAs, on suured soodustused. Seda tänuväheks selle eest, et võtame järgmise õppeaasta alguses ühe grupi EPA I kursuse tudengeid pooleks aastaks Kehtnasse õppima. Siin peavad nad saama tööliskvalifikatsiooni ja esimesed algatamised põllumajandusest. See on uus vorm, mis tulevikus peaks muutuma uue koolitüübi aluseks.

Esimest korda tehnikute mehaanikute ettevalmistamise ajaloos Kehtnas, viimase tänava sisse riigiüksamiid diplomiprojekti kaitsmise asemel. Tulevikus saabki see vorm tehnikumi lõpetamisel valdavaks. Riigiüksamitega on võimalik paremini kontrollida õpilaste teadmisi, oskusi, loo-

gulist mõtlemist, samal ajal ka õpetamise protsessis peituvaid puudujääke.

Esimese riigiüksami tulemusel elusel võib juba võita, et selle tegemine on üsna vaevarikas. Peaaegu veerand õppuritest ei suutnud sellega hakkama saada. Edaspidi hakatakse kindlasti järjekindlamalt ja tõsisemalt õppetöös suhtuma, et soovitud diplom kätte saada.

Uut moodi käib lõpetajate töөлusuunamine. Siisuliseid oli ka varem abilutne enamik meie lõpetajatest juba töökohad saanud, kui ta oli majandi stipendiaat. Formaalset võeti temalt alikiri töete suunamise kohta. Tänavu jäi see ära. Lõpetajad said vabalt valida oma töökoha, kes ei olnud stipendiaadid.

Kahjuks ei teatanud lõpetajad õigel ajal oma töökoha tehnikumile ja nüüd võib tekkida probleeme suunamis- kirjade kättesaamisega. Küllap aga saavad kõik oma asjad aetud ilma tehnikumi abita.

Õpetamise kaasajastamiseks ja rahvusvaheliste sidemete laiendamiseks oleme püüdnud teha mõndagi. Meie õpilased on käinud juba kaks aastat järjest Poolas, et tutvuda sealse põllumajandusega. Nende õpilased omakorda viibivad meil praktilal. Talvel käis viis meie õpilast Rootsi koolides tutvumas nende koolikorraldusega. Mai-kuus viibis meie tehnikumis 15liikmeline Rootsi põllutöö- kooli grupp. Suve lõpul sõidab viis inimest meilt Rootsi 6 nädalaks õppima. Selleks õpivad nad rootsi keelt, et seal hakkama saada.

Soome ühe kodumajanduskooli õpetajad tulevad meile külla juuli alguses, et luua sõprusseidemeid meie koolide vahel. Sügisel on plaanis saata nende juurde meie õpetajad tutvuma selle eriala õppetöö korraldusega. Praegu töötab üks meie õpetaja Soome talus kogemuste omandamiseks. Üks õppemeister töötab samal eesmärgil talus Lääne-Saksamaal. Tagasi tul-

les saab ilmselt nende kogemusi kasutada talunduse õpetamisel.

Nagu eelpool öeldust selgub, on midagi püütud õppeaasta jooksul õppetöö täiustamiseks ära teha. Kõik ei ole läinud nii nagu esialgu plaanis oli. Tegevus jätkub samas suunas ka lähitulevikus.

Kõik selle, on üle elanud tänavana maaparanduse mehaniseerimise XXI ja põllumajanduse mehaniseerimise X lend. Kuidas see neid on mõjutatud, näitab aeg. Peab näntima, et praeguse maaparandajate lennu arvukus on üsna tavapärane. Ei ole liiga palju väljalangenuid.

Põlumeeste arvukus on suhteliselt väiksem vastuvõtuga võrreldes. Samas peame tõeära, et kiitusega lõpetajate arv kahel viimasel aastal on olnud väiksem eelmistest. Selles võib olla kaks põhjust — kas õpetajate suurem nõudlikkus või õpilaste väiksem vastutustunne. Kaldun arvama viimast. Kõik, mida suutis anda tehnikum, kõik, mille oskas võtta lõpetaja, selgub tulevases töös. Irapäevatöö annab kõige parema hinnangu iga lõpetaja kohta, tema teadmistest ja oskustest kutsetöös.

Soovin kõikidele lõpetajatele õnne diplomii saamise puhul! Palju jõudu ja tahet oma teadmiste ja oskuste pidevaks täiendamiseks! Õnne ja edu töös ning isiklikuks eluks! Olgu see õnne- ja pääkeserikas!

Suur tänu Kehtna sovhoosi kollektiivile heatahtliku, abivalmis suhtumise ja koostöö eest tänavana lennu lõpetamisel!

Tehnikumi pedagoogilisele kollektiivile, õppe-abipersonalile suur tänu nähtud vaeva ja mure eest järjekordse lennu väljalaskmisel. Jätkugu teil jõudu ja tahet olla sama tublid ka tulevikus!

Palju õnne kõigile!
VILJO KAPONEN, õppedirektor, teadustekandidaat, teeneline õpetaja

Meenutusi seltsielust

FELIKS JAATS

(Algus eelmises infolehes) Teelaud olid kaetud seltsimaja saali ja kööki- seid-pirukaid oli mitut sorti ja väga maitsvad. Valmistati need muidugi majapidamiskooli ruumides. Tee keedeti seltsimajas. Tee ja pirukad jõudud-sõõdud, koristati laudad ja algas karneval. Säl esinesid siis kõik isetegevus- lased.

Veel oli Kehtnas üks naiste selts ja see oli «Kehtna naiskodukaitse», kellel oli oma lipp ja rinnamärk. Seltsi esinaiseks oli Kehtna kõrgema kodumajanduskooli direktress preili Greenberg. Nende tegevusest ja eesmärkidest ma ei tea, aga kui 1937. aasta 23. juunil oli Keava linnamäel Võidupüha tähistamine, siis oli selle korraldajaks ka naiskodukaitse. Võidutule aukülaliseks oli ka president Konstantin Päts. Pidupäeva paraadist võtsid osa naiskodukaitse, kaitseliit (nii jala- kui ratsaüksus), kodutütred ja noorkotkad, kõik oma lippude ja tunnustega.

Rongkäik algas Kehtna lossi eest ja suundus lippude tehvides ja orkestri saatel Keava linnamäele, kus kell 10 õhtul siiditati võidutuli ja see oli ka jaanituli. Teised osavõtjad liikusid sinna, kes hobustena, jalgratastel või jalgsi. See oli suur ja südantülendav pidu enne peatselt saabuvat alandavat krahhhi Eesti Vabariigile!
Kaitseliidul oli oma lipp

(vorm tuli endal muretseda), käeside (valge, kolme värvi- ga äärel) ja tunnustus (relva- kandmiseluba). Jalaväelaste ülem oli (minu teada) Kehtna kõrgema kodumajanduskooli direktor Arak ja ratsakaitseliidul Kehtna riigimõisa valitseja Soobak. Kaitseliit tegeles riviõppusega, märkilaskmisega ja paraadidega.

Vabariigi aastapäeval sõitsid ratsakaitseliitlased hommikul videvikus läbi kõik küllad ja iga talu juures kõlas fanfaarihüüd «Aratus- mäng», mille järel heisati riigilipud. Õhtul oli seltsimajas aktus järgneva peoõhtuga, kus mängiti ka päevakohane näidend ja esineti deklamatsiooneidega.

Kehtna kodutütarde ja noorkotkaste tegevusest ma ei tea, sest sellest ma osa ei võtnud. Tean, et nad käisid suvelaagrites ja tegid sporti, õppisid käitumist ja muud tarvilikku eluks. Noorkotkaste juhiks oli õpetaja Sepandi (Smid) ja kodutütardel õpetaja Kivimaa.

Kehtna seltsimaja juures töötas veel Eesti põlumeeste- kogu Kehtna põlumeeste selts oma rohelise lipuga. Liikmeteks olid ümberkaudsed põlumehed, talupidajad. Seltsi juhatuses oli neli meest: Hans Kleemann, Jaan Jääts Käkikülalt ning Jaan Moose ja Juhan Rist Nurme külalt. Eks sääl arutati muidugi põlumeeste päevaküsimusi.

Üks organisatsioon oli Kehtnas Ülemaaline Eesti

Noorsoo Ühing (lüh. ÜENU). See koosnes noortest ja tegeles karskuse ja spordiga. Sellest ajast, kui mina teda mäletan, oli ühingu esimeheks Kehtna mõisa sepp Aleksander Nõlvet. Ühingu oli oma lipp ja rinnamärk. Sporditegevus oli tollal väga intensiivne, kuna siin käis treeneriks üks Eesti spordikuulsus Artur Kukk. Tema treenis rohkem raskejõustiklasi, poksi ja maadlejaid. Osavõtjaid oli külladest palju ja treeniti kord nädalas. Hiljem sai poksis Harju meistriks Paul Juurup. Maadluses keegi nii kavoote ei jõudnud.

Kergejõustiklastest olid Kehtnas tugevad Leo Rebane, Johannes Tomson, Edgar Romeldi, Osvald Juurup. Oli veel jalapalli- ja võrkpallimeeskond. Võistlused olid tollal nn. Huntangu mäel, praeguse Kehtna staadioni asemel, mis oli lage kõrgendik üksikute pähklipuupõsastena.

Tähtsaimad võistluspaik oli Keava staadion, kuhu oli ehitatud ka näitelava või kōlakoda ja suur tantsupõrand. Tantsuks mängis oramofon võimendina. Spordivõistlustest võtsid siin alati

osa peaaegu kogu Rapla- ja Harju maakonna sportlased (Kohilast, Hagerist, Juurust, Raplast ja Anijalt), samuti käisid meie sportlased igal pool võistlemas.

Aastatel 1934–38 oli küllades palju noori ja peeti ka küllade vahelisi spordivõistlusi ja tantsupidusi. Tollal nimetati neid küllakuneri- teks või lööbakateks.

Säl mängis alati löötspill, sest suvel olid need alati väljas selleks kohandatud tantsuplatsil ja kiigega. Paremaks löötspillimängijaks oli Kehtnast Eduard Katkosiid, kes mängis peaaegu kõiki pille. Teine pillimees oli Johannes Katkosiid, ka Kehtnast. Käkikülalt löötspillimängija oli Otto Angelmann (Aaste), kes oli pime.

1938. aasta sügisel võeti mind Eesti kaitsevõjaka aega teenima. Vabanesin 1940. aastal kevadel aprillikuus ja sellest ajast, mis siis Kehtnas sündis, ei tea ma midagi kirjutada.

Kõik see, mida kirjutasin, on ju nii kaugel ja hiljaks jäänud. Suurte pinoututena on mäni asi meelde tulnud ja peab sellega leppima. (Lõpp)

Vastutav toimetaja ILLAR SUSI

Kehtna Sovhoostehnikumi infoleht
Tasuta Trükiarv 1100
Tellimise nr. 1854
Maht 0,5 trükipoognat
Rapla Trükikoda
Rapla, Kaldä 2
Toimetus: 203505 Rapla raj., Kehtna sjk., Kehtna ST tel. 762 80